

Geen discriminatie bij uitsluiting jeugdspeler met autisme uit voetbalploeg

Situatie

De zoon van de indiener van de klacht, een op dat moment 10-jarige jongen met een autismespectrumstoornis (ASS), was lid van de jeugdafdeling van voetbalclub FC Lebbeke.

Na drie jaar lidmaatschap werd hij uit de voetbalploeg gesloten naar aanleiding van klachten van stafleden en ouders van andere spelers over zijn gedrag. De voetbalclub adviseerde om de jongen in te schrijven in een G-ploeg.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer beoordeelde deze zaak als een mogelijk geval van indirecte discriminatie op grond van handicap.

De voetbalclub voert aan dat ze de beslissing tot uitsluiting van de zoon van de indiener van de klacht genomen heeft om de goede werking van de ploeg te waarborgen, die in het gedrang kwam door zijn gedrag en de reacties daarop. Dat is een legitiem doel.

De indiener van de klacht stelt dat er een alternatief was voor uitsluiting, dat de club heeft afgewezen. Het gaat met name om een samenwerking tussen de trainer en de thuisbegeleidster van haar zoon, waardoor de trainer handvaten zou aangereikt krijgen om eventueel probleemgedrag van haar zoon te voorkomen of onder controle te krijgen. De Geschillenkamer beschouwt dit als een voorstel van redelijke aanpassingen. De uitsluiting kan niet worden beschouwd als noodzakelijk in de zin van het Gelijkekansendecreet, indien de discriminerende impact kon worden vermeden door redelijke aanpassingen. Er bestaat echter geen overeenstemming tussen de partijen over de vraag of deze alternatieve aanpak het gewenste doel zou kunnen bereiken. De Geschillenkamer kan dit zelf evenmin inschatten, en kan deze aanpak dan ook niet zonder meer bestempelen als een geweigerde 'redelijke aanpassing'.

De Geschillenkamer beoordeelt vervolgens de evenredigheid van de maatregel. De voetbalclub brengt verschillende elementen aan die, samengenomen, maken dat de beslissing tot uitsluiting als evenredig kan worden beschouwd.

Ten eerste zijn er de risico's voor de goede werking van de ploeg die veroorzaakt werden door het gedrag van de zoon van de indienster, gesignaleerd door meerdere stafleden van de ploeg, evenals door de ouders van meerdere medespelers. Dit was bovendien niet gebaseerd op een enkel incident, maar op de vaststelling van een patroon van herhaald problematisch gedrag. Ten tweede is de voorgestelde aanpak – overleg tussen trainer en thuisbegeleider – in het vorige seizoen, met een andere trainer, wel degelijk gehanteerd. De club was van oordeel dat met deze aanpak onvoldoende verbetering kon worden gerealiseerd. Ten derde is er het feit dat, voorafgaand aan de beslissing tot uitsluiting, de zoon van de indienster van de klacht in eerste instantie een periode op non-actief is gezet. De ploeg heeft dus eerst een minder ingrijpende maatregel gehanteerd, en heeft pas toen die niet toereikend bleek, de beslissing tot uitsluiting genomen. Tenslotte ging de uitsluiting gepaard met een doorverwijzing naar een G-ploeg. Dat is een ploeg die gespecialiseerd is in het begeleiden van spelers met een beperking, waaronder ASS. De club heeft bovendien uitdrukkelijk aangeboden om de overgang naar een dergelijke club mee te begeleiden.

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er geen indirecte discriminatie op grond van handicap overeenkomstig het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Dorien Geeroms 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be